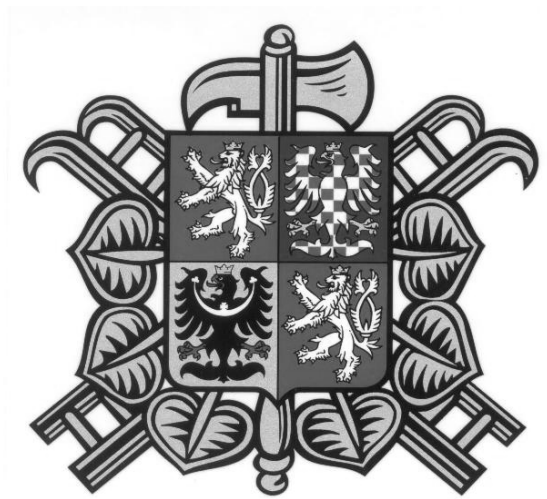
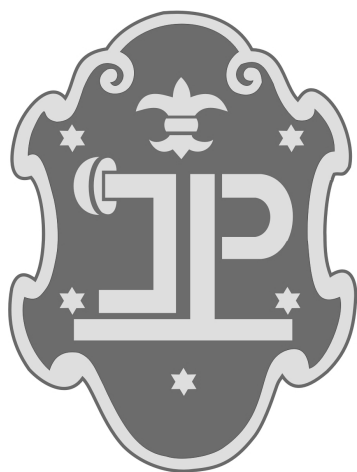

PUBLIKACE SDH

**Vydaná k 80. výročí založení českého
hasičského sboru a 135. výročí
činnosti hasičů v Hlučíně**

**Zpracovali: Štěpán Gruň – dlouholetý člen výboru SDH Hlučín
ve spolupráci s dalšími členy ochotnými na této
publikaci se podílet.**

PRACOVNÍ VERZE

Obsah:

1. Založení města Hlučín 1256 - 2008
2. Začátky boje člověka s požárem
3. Organizované svépomocné jednotky v Hlučíně
4. Vznik německého sboru 1873 – 1881
5. Působení a činnost německého sboru v letech 1918 – 1938
6. Vznik českého hasičského sboru v roce 1928
7. Německá okupace 1938 – 1945
8. Konec druhé světové války : období 1945 – 1970
9. ZO-SPO a jeho činnost za období 1971-1990
10. Události ve sboru od roku 1990 do 70 výročí založení českého hasičstva
11. Založení prvních hasičských sborů – starostové jednotlivých sborů od roku 1971
12. Největší požáry v historii města Hlučína
13. Poděkování a závěr.

Tato publikace byla vydána ve spolupráci se „Sborem dobrovolných hasičů“ Hlučín
k 80. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně.

1928 – 2008

80. výročí

Hodnocení záslužné činnosti bývalého německého hasičského sboru založeného roku 1873
Feuerlösch und Rettungsverein (hasební a záchranný sbor)

135. výročí

1. Historie města Hlučín 1256 - 2008

Město založeno v roce 1256 králem Přemyslem Otakarem II. a bylo součástí země Koruny České a později Rakouska. Během války o Rakouské dědictví v roce 1742 bylo Hlučínsko spolu s okolím připojeno k Prusku.

Farní kostel byl v r. 1265 původně postaven ze dřeva a spojen se hřbitovem a farou. Kostel sv. Jana Křtitele několikrát vyhořel. Nakonec byl po posledním požáru postaven zděný ve slohu gotickém a přestaven v letech 1616 – 1618 do dnešní podoby.

Na místě gotického hradu byl v roce 1525 postaven dnešní renesanční zámek jenž byl v 18. století upraven do dnešní podoby. Zámek byl městem opraven a slouží jako muzeum, knihovna, čajovna a kulturní centrum pro různé společenské události.

Hřbitovní kostel sv. Markéty postaven původně také ze dřeva, roku 1538 rovněž několikrát vyhořel.

V roce 1818 byl znovu postaven do dnešní podoby. První pošta byla ve městě zřízena v roce 1752. Předtím poštu zajišťovali kurýři - spěšní jezdci.

V roce 1840 byla postavena synagoga a r. 1863 evangelický kostel. V roce 1900 je postavena městská elektrárna a mlýn na řece Opavici jenž je poháněn vodou z ramene řeky - náhon.

Roku 1902 má Město Hlučín elektrický proud, telefon a telegraf.

V roce 1911 byla samostatná obec Dlouhá ves připojena k městu a v té době měl Hlučín 4350 obyvatel.

V roce 1920 bylo na základě plebiscitu a Versaillské mírové smlouvy po předchozí intervenci Československého státu celé Hlučínsko 4. února 1920 vráceno. V letech 1920 – 1938 celá lokalita náležela Československému státu.

Po Mnichovské dohodě (zradě v roce 1938) připadlo násilím celé Hlučínsko k Velkoněmecké říši (tzv. Altreich). Českoslovenští vojáci – hraničáři opouštějí hlučínská kasárna a nedaleko rozmístěné pevnostní opevnění „bunkry“.

V dubnu 1945 osvobozují Sovětská vojska Hlučín bez boje, takže město zůstává téměř neponičeno. Okolo Hlučína jsou vedeny těžké boje. Německé jednotky kladou odpor o čem svědčí 4500 mrtvých vojáků na hřbitově Rudé armády. Svoz padlých vojáků z celého okolí.

II. světová válka skončila v květnu 1945 a město se stává součástí Československé republiky.

V únoru roku 1948 se dostává k moci komunistický režim, který si krutě pohrával se svobodou a demokracií, tvrdě zasahoval do soukromí rodin a osudů lidí po dobu 40-ti let.

Roku 1960 bylo město napojeno na plynovod a staví se Kulturní dům. Probíhá velká výstavba sídliště na OKD a Rovnínách. V době zrušení okresu Hlučín r.1960 byly přilehlé obce rozděleny mezi okresy Ostrava a Opava. Když došlo k integraci okolních obcí k městu, bylo to celkem 8 obcí, měl Hlučín 28000 obyvatel. (Dnes 18000 občanů).

Rokem 1989 se vše mění. Opravují se fasády domů v celém městě včetně náměstí. Mimořádně rychle roste soukromé podnikání. Nastává demokracie volnosti a svobody. Ustavuje se nový Městský úřad jehož prioritou je rozvoj města, rozvoj podnikání a vytváření příjemného soužití v našem městě. V současné době je starostou města Hlučín ing. David Maňas.

Máme nově zrekonstruované autobusové nádraží, byla provedena také rekonstrukce „Mírového náměstí“, které bylo slavnostně otevřeno u příležitosti 750 let založení Hlučína.

Náměstí je moderní, krásné a prostorné k pořádání nejrůznějších akcí i pro parkování osobních automobilů.

Hlučín navštívily takové osobnosti, jako byli spisovatelé A.C.Nor, Petr Bezruč, první prezident T.G.Masaryk i současný prezident pan Václav Klaus.

Od roku 1989 do dnešní doby se udělalo hodně práce v našem městě ve prospěch všech občanů. K městu dnes neoddělitelně patří rovněž sportovně-rekreační areál na šterkovně. Změnilo se i myšlení lidí. Kladný postoj občanů k životnímu prostředí. Hlučín se stává moderním městem EU, rodí se nová generace bez hořkostí osudu, bývalých chyb a křivd různých režimů. Stáváme se městem budoucnosti, kde občané budou rádi žít a zachovají si patriotismus k hlučinskému regionu. Starší občané města i jeho dřívější obyvatelé včetně mnoha emigrantů to vše dovedou ocenit. Město Hlučín se stalo jejích nedílnou součástí a přirostlo všem k srdci.

Hlučín rok 1937

Hlučín dneška

2. Začátky boje člověka s požárem

Již od pradávna se musel člověk bránit a čelit požárům a to v kterékoli době a stupni společenského i politického vývoje. Požáry postihovaly a pronásledovaly pravěké kmeny, pak obce a města již v nejstarších dobách. Proto se člověk a společnost musela účinně bránit proti ohni a společným úsilím rychle a účinně zakročit, aby co nejrychleji uhasili požár a vzniklé škody a následky byly co nejmenší.

Velký rozmach požární ochrany nastal v době osvícenské, za vlády Marie Terezie. V té době proběhly pronikavé změny ve veřejné správě. Roku 1749 byl zřízen centrální úřad pro politickou, berní a soudní správu ve Vídni. Tyto snahy vytvořit pevné centrální řízení státu měl svůj odraz i v protipožární ochraně. Postupně se místo požárních předpisů a nařízení jednotlivých obcí a měst projevovala snaha vytvořit celozemský požární řád, v němž byly vytyčeny všechny tehdejší povinnosti obyvatelstva při požárech.

Dne 21. srpna 1751 vyhlásila Marie Terezie patent, kterým byl vydán „Řád k hašení ohně pro dědiny a města markrabství moravského.“ Ve Slezském vévodství bylo toto nařízení zveřejněno 27.března 1756. Byla zde také zdůrazněna vzájemná sousedská výpomoc mezi vesnicemi a městy. Bylo nařízeno, že hašení požárů se musí zúčastnit z každého domu jeden člověk. O třicet let později vydal Josef II. požární řád pro Čechy 25.7.1785 a potom pro markrabství Moravské a vévodství Slezské 24.1.1787. Odpovědnost obcí a měst za požární ochranu potvrzoval říšský zákon č.170/1849 o jeho zřízení.

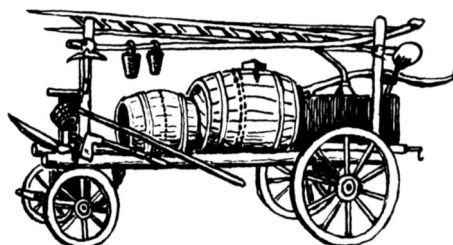
Hašení požárů a odstraňování živelných pohrom zajišťovali tovaryši všech cechů v obcích a městech. Jen město Hlučín mělo v té době 7 cechů. Hrnčířský, kovářský, soukenický, ševcovský, pekařský, řeznický a pivovarský. Požár se vyhlašoval zvonem a okamžitě část tovaryšů všech cechů běželo hasit. Velel jim převážně cechmistr nebo rychtář. Po zrušení cechů v roce 1859 vznikla nutnost vytvořit nový systém požární ochrany, neboť v ní měly cechy nezastupitelnou úlohu při ochraně majetků a i životů.

Teprve ve druhé polovině 19. století začíná období organizované hasičské činnosti. Zrušení cechů se stalo podnětem, který výrazně ovlivnil vývoj a zakládání sborů dobrovolných hasičů. Byl vydán říšský zákon č.134 a 135 o právu spolčování a shromažďování ze dne 15.11.1867.

Ve Slezsku nahradil tento zákon č.20 ze dne 2.2.1873, který byl všeobecně nazýván „Řád policie požárové a řád hasičů.“ Tyto řády doporučovaly zakládat dobrovolné hasičské sbory v obcích a městech nad 100 domů. Řád nařizoval v každém větším domě, krámu, statku nebo veřejné místnosti mít uloženy potřebné nástroje k uhašení požáru. Velkostatky a továrny si podle těchto řádů musely bezpečnost a hašení požárů zajišťovat svými pracovníky a chránit svůj majetek a úrodu samy. Zakládaly požární družstva svépomocí a prováděly organizovaný výcvik. Požární družstva vznikala na velkostatkách z řad deputátníků a při požáru a hašení velel šafář. V továrnách družstvo tvořili nájemní dělníci a velel jim mistr.

Voznice lehké konstrukce
z roku 1750

Voznice střední konstrukce
z konce 18. století

3. Organizované svépomocné jednotky v Hlučíně.

Podle dostupných zdrojů je první zmínka o hasičích s účelně organizovaném zásahu při požárech z roku 1750 – 1790.

Tyto jednotky neboli sbory byly nazývány „feuermani – hasiči“ a byly zakládány na velkých statcích. Největší zásluhu na tom měli páni Rothschildové, Lichnovští a Sprinzersteinové za značné podpory radních obcí a hlavně města Hlučina. Ve městě bývala taková jednotka na bývalém státním statku na Opavské ulici (dnes Billa).

V roce 1791 byla postavena první hasičská výzbrojna, kde bylo uloženo nářadí, háky a voznice s objemným dlouhým sudem vody a po bocích byly závěsné žebříky. Voznice bývala tažena koňmi, stejně jako později ruční hasičská stříkačka, která čerpala vodu pomocí pístu s obsluhou 4 mužů. Tento sklad – zbrojnice stál na náměstí vedle kaple sv. Jana Nepomuckého (půdorys nalezneme na opravené dlažbě náměstí.) Kašna byla využívána jako vodní zdroj. Prvním hlučínským velitelem a sladmistrem v letech 1792 – 1799 byl pan Bedřich Mahler.

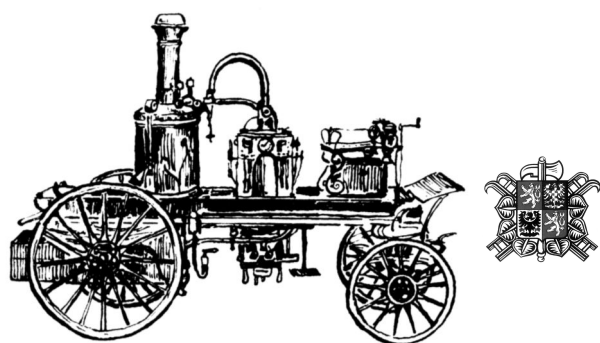
Časté požáry ve městě donutily radní a starostu ke vzniku povinného hasičského sboru. Počátkem 19. století máme zprávu o existenci tohoto sboru. Starostou hasičů je Bedřich Sparing, který je zároveň poštmistrem. Jsou známy i podmínky, za kterých jsou občané města povinni konat hasičskou službu. Byl ji povinen občan starší 24 let až do 40 let věku.

Jejích povinností bylo dostavit se k záchraně majetku při požáru, bouřce a větší vichřici. Museli s sebou donést hák nebo delší tyč a kbelíky na hašení ohně.

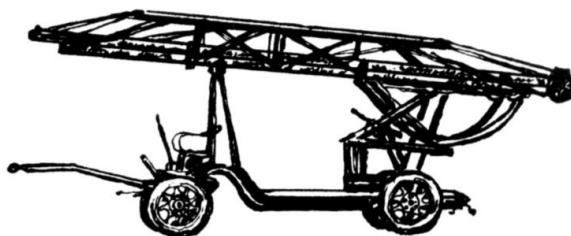
Každý hasič hasil a zakročoval, jak nejlépe uměl a samozřejmě podle povelů velitele.

V roce 1821 byl na radniční věž umístěn požární zvon, kterým se zvonilo v případě požárů na poplach. Vedle tohoto povinného sboru byl založen regulérní dobrovolný hasičský sbor v r. 1863. Největší zásluhu na jeho založení měl obchodník Emanuel Oderský. Tento sbor pro nevalný zájem po 10ti letech zanikl.

V roce 1873 byly dány pevné základy novému a dobře organizovanému dobrovolnému hasičskému sboru. Od této doby počítáme vznik modernějšímu způsobu hašení a myšlení s využitím hasicí techniky. Zásluhu na vzniku tohoto sboru má p. E Oderský a starosta města Stanislav Woytych. Tento sbor byl v té době velmi dobře zacvičen a byl uznáván v celém Slezsku. Proto se rozhodli založit Německý sbor a stávající časem zrušit. Podle dostupných zdrojů, které se zachovaly po roce 1945 můžeme nyní slavit 135. výročí německého sboru a 80. výročí českého sboru hasičů ve městě Hlučín.

Parní stříkačka R. A. Smekala
z roku 1884

Čtyřkolový žebřík 18 M
J. Vindyše z roku 1911

4. Vznik německého sboru 1873 – 1881

Regulérně ustavený hasičský sbor, který byl založen r.1873 byl česko – německý. Starostou byl pan Oderský. V minulé kapitole bylo zmíněno, že tento sbor zanikl. Město nadále trpělo mnoha požáry a ve sboru začala upadat jeho akceschopnost. Spory mezi českými a německými členy sboru o vedení a post starosty vyvrcholily jeho zánikem.

V tom samém roce vzniká nový německý sbor, který má od německého obyvatelstva a města nebyvalou podporu. Těch 8 let společné činnosti si dobrovolný německý sbor připočítal. Sbor vzniká dne 15.8.1881 v hospodě „Na Krásné vyhlídce“ s názvem Feuerlösch und Rettungsverein (hasební a záchranný spolek) s německým velením. Do této nové organizace se ihned přihlásilo 85 členů a požárním mistrem „Brandmeisterem“ byl zvolen iniciátor Stanislav Woytych. Německý sbor měl tvrdý výcvik. V požárních družstvech panoval pořádek a přísná kázeň. V prvním roce své činnosti bylo 5 požárů, kde hasiči prokázali svou zručnost a odvahu. Všechny zákroky byly velmi úspěšné.

Dne 3.12.1883 byly stanoveny nové statuty hasičů v našem městě. V témže roce věnoval baron Rothschild dříví na stavbu věže pro sušení hadic, která sloužila také jako pozorovatelná pro sledování případného požáru. Sušící věž byla postavena za týden (nacházela se na nádvoří nynější zvláštní školy). Hasičský sbor neměl žádnou zbrojnici ani vhodné sklady pro uskladnění výzbroje a techniky. Vedení sboru požádalo městské zastupitelstvo o postavení hasičské zbrojnice. Zastupitelstvo zareagovalo kladně a požadavek schválilo s tím, že se bude okamžitě stavět. Od schválení a dodání výkresu na novou zbrojnici neuplynuly ani 2 roky a stavba byla dokončena a předána sboru k užívání v roce 1888. Tato hasičská zbrojnice velmi dobře sloužila svému účelu až do konce roku 1996. (Nyní po rekonstrukci stará zbrojnice slouží jako moderní penzion sv. Florián) Dne 17. srpna 1886 měli hasiči velkou slavnost. Světla se věž na sušení hadic. K této slavnosti byli přizváni i členové sousedních sborů, kteří se ve velkém počtu dostavili. V plné zbroji dorazili do Hlučína z Opavy, Ostravy, Dolního Benešova, Sudic, Přívozu, Hrušova, Bohumína, Fryštátu, Ratiboře a Katovic. Hosté a sbory byli pozváni z pruské i rakouské strany. Na rynku (náměstí) se konalo velké pracovní i požární cvičení za velké účasti hasičů a obyvatel města.

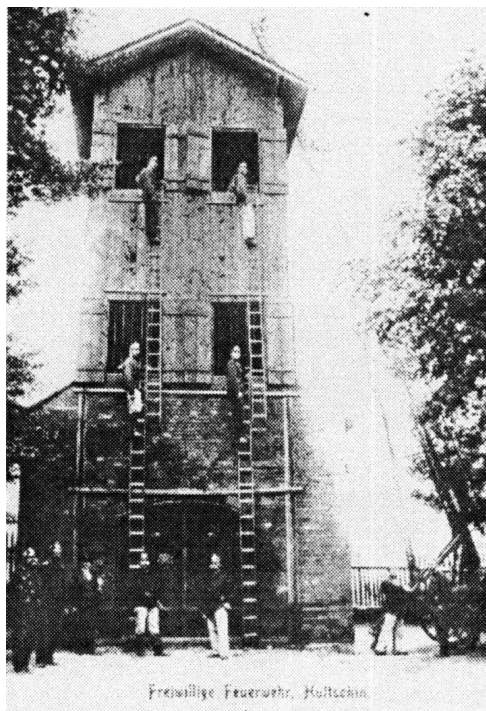
Sbor 20.10.1886 zakoupil mnohem účinnější dvoučinnou stříkačku, která stála v té době 1021,- marek. Největší hasičskou slavností té doby bylo 10. výročí německého spolku. Ta se konala ve dnech 27.- 29.6.1891. Celé město žilo přípravou na tyto významné dny.

U příležitosti těchto oslav vyšly zvláštní čtyřstránkové noviny, které informovaly občany o programu oslav, historii města a hasičské činnosti.

Požární cvičení, kterého se zúčastnilo 21 hasičských spolků z blízkého i vzdálenějšího okolí, mělo na tehdejší dobu vysokou úroveň a kázeň. V té době má německý dobrovolný hasičský sbor 95 aktivních členů a 8 přispívajících (tzv. sponzorů).

Požární sbor před zbrojnicí se svou výzbrojí (ruční stříkačky)

Námětové cvičení s vysouvacím žebříkem na sušárnu hadic v dřívějším prostoru výcvikového střediska hasičů

5. Působení a činnost německého hasičského sboru v letech 1918 – 1938

V době mezi rokem 1892 až 1918 byla hasičskému sboru věnována mimořádná pozornost, jak ze strany vedení sboru, tak i města. Ve sboru byla uplatňována přísná kázeň a vysoká náročnost při výcviku, zásahu i slavnostech.

Téměř všichni členové měli své uniformy o které vzorně pečovali. V čele sborů byli většinou starostové měst a obcí, kteří zároveň přebírali odpovědnost za akceschopnost. Zajišťovali protipožární techniku, výbroj a výstroj své jednotky. Dále ze své funkce snadněji zajišťovali čestné členy a hlavně sponzorské dary. Sbor se začal i navíc zabývat prevencí proti živelným pohromám, povodním a nástrahám ledových ker na řece Opavici.

V roce 1906 se uskutečnila velká hasičská slavnost k 25. výročí založení německého hasičstva. Tato velkolepá slavnost se konala 3 dny, za účasti 38 sborů z okolních obcí a měst. Také z polské Wroclavi a Krakowa.

U příležitosti těchto slavností nepadla zmínka 8 let trvání společného česko-německého sboru od r.1873-1881. Zmínka a zápis v osobním archivu pana Udo Wanderburga (historik a kronikář města Hlučín). Historie a skutečnost se nemá měnit, takže nyní oficiálně má hasičský spolek úspěšné práce a činnosti v Hlučíně právě 135 let.

Dále podle záznamů z osobního archivu pana Udo Wanderburga je Hlučínský dobrovolný sbor z roku 1873 nejstarším na Hlučínsku. Prvním německým hasičským sborem ve Slezsku byl spolek v hlavním zemském městě Opavě. A ten založili roku 1862. Pak následovalo asi 10 let, kdy mimo Opavy a Hlučína zajišťovaly akceschopnost ostatní povinné sbory v okolí.

Od roku 1885 byla rychlým tempem zřizována hasičská družstva a spolky ve větších městech a obcích. U těchto sborů rovněž vznikaly hasičské samaritánské čety. Jednalo se o vycvičené členy, kteří měli za úkol poskytovat první pomoc postiženým a raněným při požáru. Tyto samaritánské čety po druhé světové válce postupně zanikaly a integrovaly se do československého červeného kříže. Členská základna hasičského sboru se zvyšovala, požární technika byla doplňována o modernější stroje a vybavení. Toto období lze hodnotit jako rozmach celé činnosti hasičů v Hlučíně. Vypuknutí 1. světové války roku 1914 zasáhlo i část členů sboru mladších 50ti let, kteří byli povoláni do německé armády. Tito mladí muži bojovali na všech frontách. Mnoho z nich padlo v boji či byli zraněni a do Hlučína se již nevrátili.

Slavnostní průvod německého sboru u příležitosti oslav 55. výročí založení. V pozadí kaple sv. Jana Nepomuckého– zbořena za války

V roce 1920 byla oživena činnost a pravidelný výcvik německého hasičského sboru. Ten čítal asi 90 členů a jejich velitelem byl obchodník a majitel tiskárny p. Richard Peschke.

Později byl zvolen starostou města i hasičského sboru. Funkci vykonával v letech 1923 – 1938. Později po něm do této funkce byl zvolen p. Richard Walder-kolařský mistr a velmi zkušený hasič, který sbor vedl až do zrušení německého sboru v roce 1945.

Od 4. února 1920 došlo k připojení Hlučínska k Československu na základě „Versaillské mírové smlouvy“. Současně přešel německý hasičský sbor Hlučín i jeho veškerý inventář do Zemského hasičského okrsku Opava a působil nadále ve své činnosti.

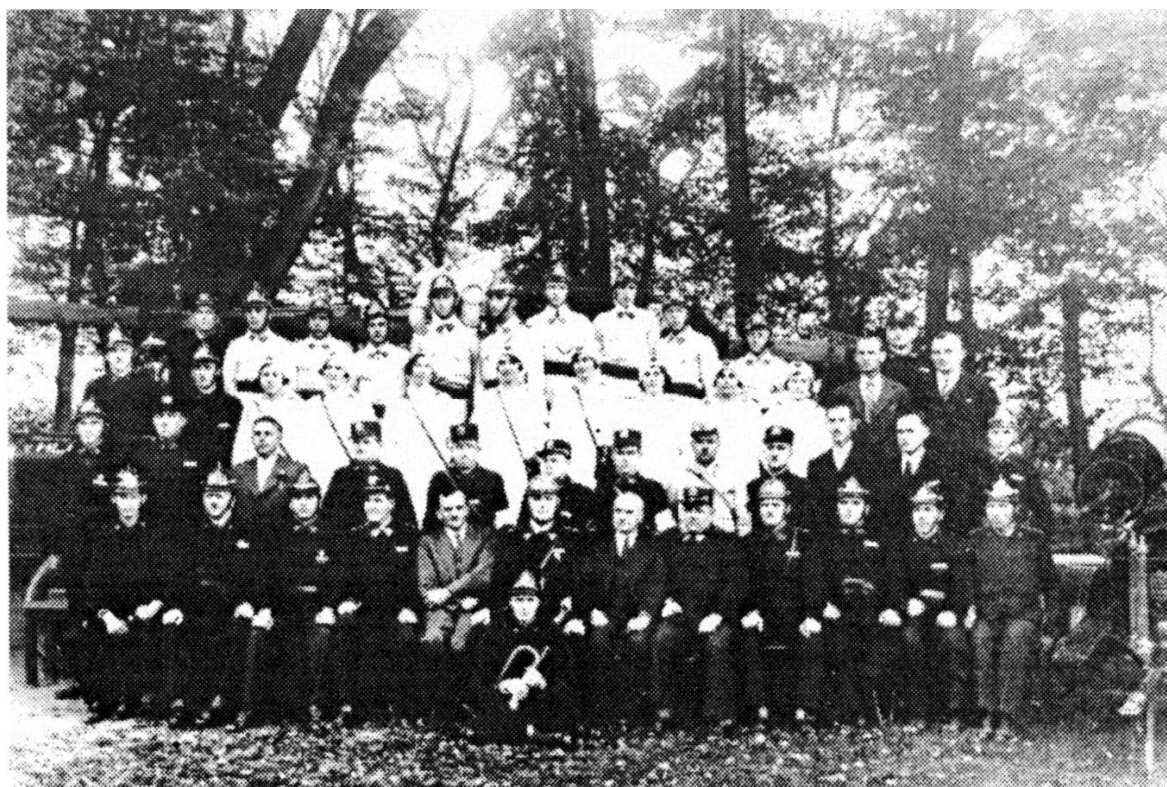
Byla to doba, kdy se pomýšlelo založit pouze český dobrovolný hasičský sbor. Čekalo se zda německý „feuerwehren“ bude chtít se spojit a začlenit do českého sboru hasičů. Ovšem ukázalo se, že strany německých hasičů na spojení těchto dvou sborů nepřistoupí. Dohoda byla určena k zániku. Hlučínští živnostníci, sedláci a hlavně havíři se rozhodli založit nový český dobrovolný hasičský sbor. Provedli nábor mezi moravským obyvatelstvem Hlučína do řad sboru a zjistilo se, že by mohli mít až 120 členů. U tohoto náboru se dělal průzkum, přísně pro tento nově vznikající sbor. Bylo získáno i několik významných sponzorů: JUDr. Josef Janošek, prokurista p. Josef Barták, hoteliér p. Emil Bárta a mlynář František Havlíček, kteří založení českého hasičského sboru finančně a materiálně podporovali.

Největší kulturní, společenskou, ale hlavně politickou událostí první republiky v Hlučíně se stala návštěva „prvního československého prezidenta T.G. Masaryka“ dne 23.6.1924.

Uvítání této osobnosti, která měla nemalý vliv a zásluhu na přijetí hlučínska k Československu, bylo obrovské a vřelé. Hlavně ze stran moravského a českého původu občanů Hlučína a širokého okolí. Rovněž se této slavnostní akce zúčastnilo více než 200 hasičů v uniformách. Pan prezident přijel na koni od dnešního mostu na OKD směrem k náměstí, kde ho přivítal nadšeně jásající lid. O bezpečnost a ochranu prezidenta se staralo 80 hasičů (členů hasičské župy Ostravské a Opavské). Ti jej doprovázeli a zabezpečovali trasu mezi městy Ostrava – Hlučín – Opava.

6. Vznik českého hasičského sboru Hlučín v roce 1928

První skutečné kroky k založení českého hasičského sboru byly podniknuty v březnu 1928 nábohem a soupisem nových členů (přihlášeno cca 120). A tak byla svolána členská schůze, která se konala 5.8.1928 na popud starosty župy hasičské bratra ing. Průši, kde byly přijaty stanovy sboru a zvolen přípravný výbor. Po dobu 10 večerních schůzí byla provedena instruktáž a dopracovány smlouvy, které byly projednány a schváleny 20.srpna 1928 všemi členy. Slavnostní valná hromada byla svolána dne 23.září 1928 a jednomyslně ustanovila nový Český sbor dobrovolných hasičů. Tento mladý sbor začal veřejně pracovat od 1.1.1929. Od počátku se sbor vyvíjel za skromných podmínek a prostředků hlavně svépomocí a z darů sponzorů. Na ustavující schůzi bylo 95 zakládajících členů. Advokát JUDr. Josef Janošek se stal starostou a velitelem br. Emil Bárta. Členové výboru i řadoví členové sboru si plně uvědomovali, že německý spolek má starou a dlouholetou tradici. Na tehdejší dobu byl německý spolek velmi dobře technicky vybaven. Měl svou zbrojnici, zázemí a hlavně velkou členskou základnu a podporu německého obyvatelstva Hlučína, které bylo velmi bohaté. Český hasičský sbor byl naopak bez finančních prostředků, bez zbrojnice a hlavně měli málo zkušeností s výcvikem a bojem proti požárům. Tyto počátky byly velmi těžké, ale odhodlání, pevná vůle a jednota všech hasičů vytvořila nebývalou sílu. A tak všechny počáteční potíže byly během krátké doby překonány. Velkou výhodou bylo, že sdružovali jednotlivce vysokých morálních kvalit bez třídního rozdílu (doktory, soudce, učitele, živnostníky, rolníky a hlavně havíře). Byli připraveni zasáhnout v případě nebezpečí, požárů nebo jiných pohromách a vždy pomoci svým bližním v duchu pravého kamarádství s nasazením vlastního života.

Hlavní činitelé a velmi aktivní členové českého hasičského sboru v Hlučíně.

V roce 1929 byla pro hasičský sbor zakoupena automobilová požární stříkačka „Škoda 505“, kterou ze svých vlastních finančních prostředků zaplatil starosta sboru JUDr. Josef Janošek.

Téhož roku byla tato automobilová stříkačka posvěcena před kostelem sv. Jana Křtitele, kmotrou byla paní baronka Rotschildová. Její muž baron Rotschild poskytl hasičskému sboru na svém dvoře (dnešní Billa) vhodné místo na zbrojnici. Tyto prostory sbor užíval jako sklad výstroje a výzbroje včetně požární techniky až do roku 1938.

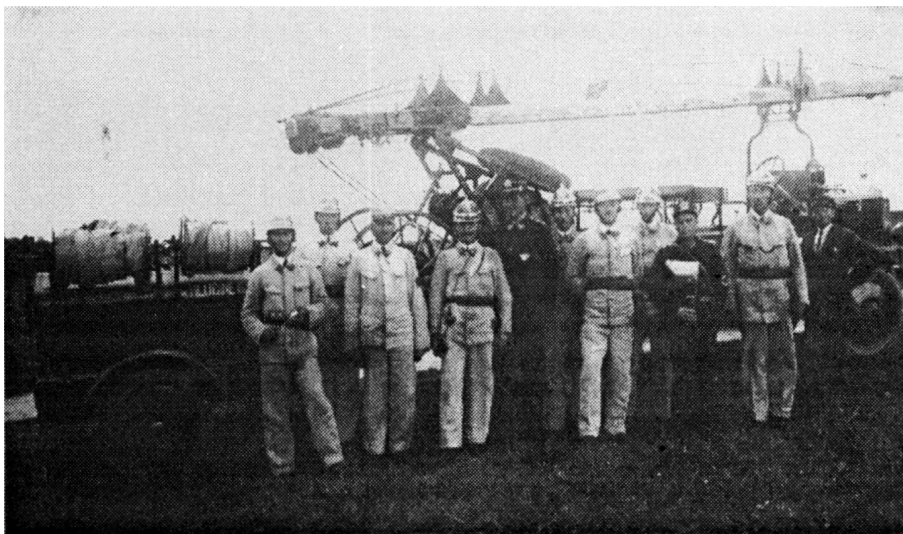
Mimořádný rozkvět sboru byl zaznamenán v letech 1930 – 1935. Zlepšila se činnost na všech úsecích, hasičská družstva pravidelně cvičila a zlepšovala svou fyzickou i odbornou zdatnost. V té době měl sbor již dvě automobilové stříkačky, jednu dokonce s posunovacím žebříkem značky „Škoda 505/PŽ“, což bylo nejmodernější vybavení. Rovněž finanční situace ve sboru se stabilizovala. Členská základna stále vzrůstala do roku 1938 na 205 členů aktivních a 20 členů přispívajících. Sbor si rovněž mohl dovolit novou výzbroj a výstroj v celkové hodnotě nad 160 000,- Kč. Vysoká aktivita se rovněž projevuje na poli kulturním, vzdělávacím a národního cítění k vlastenectví. Hasičský sbor se už nezaměřoval jen na represivní činnost – hašení požárů, ale také na osvětovou a výchovnou práci na úseku požární ochrany. Tato osvětová činnost spočívala především v pořádání přednášek, divadelních představeních a hasičských slavností spojených se soutěží. Bylo uvedeno 8 divadelních představení, 7 slavností s cvičením a soutěží.

Ta největší slavnost (cvičení): hašení požáru, samaritánských ukázek ošetřování zraněných a ukázky trubačského umění se konala na nádvoří zámku a hlavní cvičení na náměstí v září 1937. Této velkolepé akce se zúčastnilo 26 okolních sborů, družstev a spolků. Všechny tyto kulturní i hasičské programy byly místními i okolními občany velmi hojně navštěvovány. Hasičský sbor se těšil velké úctě občanů a radních města, získával značnou autoritu a oblibu. Bylo ctí každého občana stát se členem sboru, který zároveň s popularitou získával i více přispívajících členů. Zatím co český hasičský sbor sílil a měl dokonalejší hasicí techniku, německý sbor silně ztrácel své pozice a autoritu. Tento projevující úpadek potvrzuje i tato skutečnost, že město přeneslo povinnosti ochrany majetku před požáry a dalšími živly z německého na český sbor hasičů.

A tak český hasičský sbor vykonával takzvanou „požární policii“. Město tím rozhodlo poskytnout sboru za vykonávání služeb požární policie roční subvenci a odměny. Rovněž radní města schválili každoroční příspěvek na činnost a výzbroj jednotky.

Český hasičský sbor se úspěšně rozvíjel až do podzimu 1938, kdy došlo k odtržení pohraničního území (tzv. Sudet), tím i přičlenění k tehdejší „Velkoněmecké říši“ a Hlučínsko jako bývalé německé území potkal stejný tragický osud. (Mnichovská dohoda – zrada 1938).

Několik vět k organizaci československého svazu dobrovolného hasičstva, které mělo jasně vymezenou hierarchickou strukturu. SDH československa se dělil na zemské hasičské jednotky na celém území, které se členily na župní jednotky. Ty byly podle velikosti rozděleny na jednotlivé okrsky. Nejnižším článkem byla samostatná jednotka – hasičský sbor obce nebo města. Hlučín a okolní sbory patřily do zemské hasičské jednoty Slezské se sídlem v Opavě. Ve Slezsku vznikají nové župní jednotky. Naše hlučínská byla ustavena 25.4.1927. V této době měla župa 395 činných členů a 14 hasičských sborů. Koncem roku 1933 už župa vykazuje 754 činných a 631 přispívajících členů, kteří byli organizováni ve 21 sborech. Dále se úspěšně rozrůstali, kdy k roku 1938 měli již 1595 členů činných i přispívajících. Politické i ideologické změny „Německá okupace“ vedly ke zrušení hlučínské župní jednoty v jejím největším rozmachu.

Zásahové družstvo hasičského sboru v roce 1936 s automobilovou stříkačkou s výsuvným žebříkem. Velitelem p. Martin Keprda, zbrojmistr-řidič p. Josef Kaštovský atd.

7. Německá okupace 1938 – 1945

Hlučínsko se stalo součástí „Velkoněmecké říše“. Nad celou Evropou včetně Československa se rozpínají černá mračna Hitlerova nacionálně socialistického režimu. V rámci Mnichovské dohody došlo na podzim roku 1938 k obsazení hlučínska německou armádou a naše území přičleněno k „Velkoněmecké říši“. Postupně bylo obsazováno celé Československo a nastala doba útlaču pro české obyvatelstvo. Tyto politické a ideologické změny postihly samozřejmě i české dobrovolné hasiče. Došlo dočasně ke zrušení českého sboru a sloučením ve sbor česko-německý, pod výhradně německým velením. Český hasičský potenciál: hasící technika a celá hasičská výzbroj a vybavení bylo zabaveno německými úřady a předáno německému sboru. Převážná část českých hasičů nesouhlasila s novou organizací a násilným přidělením k německému sboru. Někteří členové jsou nuceně vystěhováni do protektorátu, jiní odcházejí dobrovolně. V dorosteneckých družstvech působících ve smíšeném sboru vznikají mládežnické jednotky pod názvem „Hitlerjugend-Feuerwehr“.

Velká část záznamů, kronik a archivních materiálů byla německým sborem záměrně zničena. Ta část, která se zachovala před likvidací a spálením, byla převážně uchována u soukromých osob. Nejvýznamnějším byl p. Udo Wanderburg, který tyto dokumenty sbíral od bývalých členů českého hasičského sboru. Rovněž podstatná část hasičského materiálu je či byla v archivu zemřelého p. Arnošta Šafrána – nositele všech svazových vyznamenání a řádu sv. Floriána. Důkazem vlastnictví těchto dokumentů je publikace k 70. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně. V této publikaci, která nebyla vydána veřejně (pouze pro potřeby sboru), je podrobněji popsána historie německého a českého sboru.

Velkou zásluhu na záchraně „Župního praporu“ a praporu samaritánek „Červený kříž“ měl p. Kuchař – hostinský, člen českého hasičstva, který spolu s p. Šimůnkem tyto prapory odnesl na půdu své hospody. Tímto tyto 2 vzácné prapory zachránili před jistou likvidací.

Toho času jsou oba prapory vystaveny ve Slezském muzeu v Opavě.

8. Konec druhé světové války: období 1945 – 1970

Doba okupace, strádání a temna končí v květnu 1945 a přichází osvobození. Města, obce i jejich obyvatelé se postupně vzpamatovávají z dlouholetých ran války. Tato radostná doba nepřináší jen svobodu československému národu, ale velkou naději na lepší život a budoucnost. Pro hasičské sbory však přinesla mnoho úsilí a práce začít úplně znovu. Po osvobození nezůstalo ve zbrojnicích téměř nic z vybavení. Přes všechny tyto potíže se našlo několik obětavých členů, kteří organizují v poválečných měsících roku 1945 znovu hasičský sbor v Hlučíně. Starostou se stal p. Ubelaker (ředitel měšťanské školy) a velitelem br. Oldřich Stanke. Nově vytvořený hasičský sbor získal 96 členů a panovalo v něm obrovské nadšení a úsilí.

Německý hasičský sbor zaniká a nový poválečný sbor přebírá do plného užívání hlučínskou hasičskou zbrojnici, ve které ale nezůstala žádná automobilová stříkačka, ani výzbroj a výstroj, ba ani žádný písemný materiál. Vše ve válečném zmatku zmizelo. Po porážce fašismu nastává budování a obnova nové republiky. Vláda vytvořila podmínky pro činnost a rozvoj dobrovolné požární ochrany. Od „fonde národní obnovy“ sbor získal vůz Mercedes. A také byla postupně zakoupena a doplňována výstroj a výzbroj jednotky, kterou hasiči postrádali.

Hasičská jednota byla budována na celém území naší republiky a probíhaly valné hromady zemských hasičských jednotek o organizaci a názvu. 21.října 1945 byl v Praze na sjezdu ustanoven „Svaz československého hasičstva“. Postupně vznikly krajské a okresní svazy, které ve svém obvodu řídily hasičské jednoty. Politické zřízení po roce 1948 začalo tlačit na vedení hasičstva v celé republice, aby se hasičstvo stalo součástí politicko-masové organizace NF. Toto období roky 1948-1958 se převážně členům hasičstva nelíbila a dokonce ukončila členství. Někteří hasiči byli za své demokratické názory perzekuováni. V roce 1948 došlo z důvodu politické situace k velkým změnám okresního hasičského výboru a dokonce 20.5.1948 přijímá usnesení, že bývalý župní prapor se nesmí veřejně používat a vystavovat.

První větší poválečnou zkouškou prošli hlučínští hasiči v roce 1947, když prokázali vysokou akceschopnost a nasazení při povodních. Na jaře došlo k nečekaným povodním na řece Opavici a potoku Jasénka v Hlučíně na Rovninách. Hasiči zachránili několik lidí a majetek v zatopeném prostoru. Další pomoc hasičů přišla při odstraňování následků těchto povodní. Ve stejném roce při katastrofálním suchu naopak pomáhali zavlažovat některé zemědělské plochy, rozváželi vodu a doplňovali studny vodou, které vysychaly. Ve spolupráci s národním výborem byly organizovány požární hlídky, které měly zabránit výskytu požárů v těchto tropických podmínkách.

V tomto poválečném období nutno kladně hodnotit velkou obětavost většiny našich členů, kteří svůj volný čas, ale i finanční prostředky obětují k rozvoji hasičského sboru v Hlučíně.

Všichni členové sboru se vedle aktivního boje proti požárům hromadně zúčastňovali národních směn, brigád a pomáhali obnovovat město. Hlavně při budování kanalizací, zpevňování vozovek a budování vodních zdrojů, kterých byl nedostatek po celém Hlučíně. Tyto hydranty sloužily do roku 1994, kdy byly vyměněny za podzemní.

Československý svaz hasičstva byl roku 1952 ukončen a byl prohlášen dobrovolnou společenskou organizací celostátního významu, jako složka „Národní fronty“ s názvem Československý svaz požární ochrany „ČSPO“.

Pro naše hasiče to znamenalo změnu, neboť vždy byli nepochitickým spolkem s demokraticky smýšlejícím názorem. Od roku 1953 dochází k dalším organizačním změnám. ČSPO zřizuje „Státní požární dozor“ (inspekce požární ochrany). Zvyšuje se pravomoc a je dána odpovědnost národním výborům za požární ochranu. Hlučínkému sboru byl určen důležitý a zodpovědný úkol, zajistit výjezdovou jednotku k požárům pro celý okres Hlučín. Tento úkol byl zodpovědně plněn, protože tato zásahová jednotka vyjížděla do 2 minut od vyhlášení poplachu.

V téže roce proběhla oslava 25. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně s velikým námětovým cvičením zásahových družstev. Námětového cvičení se zúčastnily 2 sbory z povolání a 8 sborů okolních obcí.

K účinnějšímu zajištění požárních zásahů, bylo začátkem roku 1956 výjezdové jednotce přiděleno nové motorové vozidlo (cisternový vůz). Naše jednotka – požární sbor vlastnil v roce 1957 největší vozový park.

Byly to: motorová vozidla ACS 12 Praga RN, DVS 8 Praga RN, AŽ 18 Škoda 500, AS Horch, dále vlastnil 4 motorové stříkačky: PPS-8 Stratílek, DS-12 Walter, PS-8 Flader a PS-2 pro mládež.

Po zásazích, cvičení a soutěžích se o techniku pečlivě starali br. Eduard Olecký, Jindřich Konečný, Ignác Večerek, Josef Kaštovský a další.

V důsledku vysoké celostátní požárnosti bylo na základě usnesení vlády a ministerstva vnitra rozhodnuto provádět žňové protipožární hlídky. Ustavování požárních hlídek a protipožární pohotovosti ve zbrojnici a na radnici zajišťovali Jan Engelmann a Arnošt Šafrán. Žňové hlídky a hlídky mládeže u železničních tratí splnily svůj účel a několikrát zabránily požáru již v zárodku.

V roce 1956 bylo založeno soutěžní družstvo žen pod vedením paní Markéty Pinkavové, která za velké pomoci p. Huberta Klučky a Jana Engelmana st. Vycvičila ženy tak, že začaly získávat úspěchy na soutěžích. V roce 1957 vyhrálo družstvo žen okresní kolo a postoupilo do krajského kola, kde se naše ženy umístily na 2. místě.

Referentka žen a velitelka družstva pí. Markéta Pinkavová se svým družstvem při nástupu okr.soutěže požárních družstev žen V Chuchelné, kde se umístily na 1.místě.

Roku 1959 se zakládá závodní dobrovolný hasičský sbor Dřevařských závodů v Hlučíně, kde pracovalo 240 zaměstnanců. Sbor měl 3 družstva mužů a 1 družstvo žen. Spolupráce se ZO PO Hlučín a výjezdovou jednotkou byla velmi dobrá. Závod poskytoval řidiče při vyhlášení požáru výjezdové jednotce ZO PO. Velitelem objektu byl ředitel závodu p. Jindřich Čekala, velitelem čety p. Štěpán ara a požárním technikem p. Jan Engelmann, dále četa měla tyto hasiče: Burdík A., Janoš K., arazí G., Kozáková M., Hlubková M., Grigarčík A., arazím E., Galdia A. a další schopné hasiče. Sbor byl zrušen v roce 1970 a zařazen do systému CO.

V roce 1960 dochází ke zrušení okresu Hlučín, město Hlučín a okolní obce jsou rozděleny mezi okresy Opava a Ostrava. Současně zaniká „Okresní svaz požární ochrany“ a Hlučín s M.J.ČSPO jsou přiděleny pod Opavu. Celý inventář technického zázemí zůstává nadále v držení místní jednoty PO Hlučín. V roce 1960 naše požární družstvo mužů po vítězství v okrskovém, okresním i krajském kole, postoupilo do celostátní soutěže v Hradci Králové, kde se umístilo na celkovém druhém místě (útok na 3 terče – 1.místo, štafeta – 3.místo). Je to nejlepší umístění za celou dobu trvání a soutěžení sboru Hlučín.

Rok 1960 – 2.místo v celostátní soutěži mužů v požárním sportu

*Jedno z prvních nejúspěšnějších družstev mužů v celostátní soutěži požárních družstev.
Velitel-Alfons Sviederek, Hajduk, Večerek, Kulas, E.Janoš, Prudký, Hanousek, Mučka.*

Začátkem roku 1970 má ZO SPO Hlučín 148 členů, 1 družstvo mužů, 1 družstvo dorostu a 3 družstva žáků. Družstvo mužů bylo ve složení: velitel Kopp Josef, zástupce Ondráček Jan, strojník Chvojka Josef, členové Gas Štěpán, Krenz Ditmar, Král Jindřich, Hajduk Pavel, Majsterla Jan, Bušov Emil a náhradník Hanousek František. Úspěšné ženské družstvo se rozpadlo, mladé členky pravidelně necvičily, chyběla aktivita a vůdčí osobnost. Výroční členská schůze proběhla v duchu spokojenosti nad dosaženými výsledky na úseku prevence a požární ochrany ve městě.

Celou hasičskou rodinu zasáhla smutná zpráva o úmrtí nejstaršího a zakládajícího člena českého hasičského sboru, prvního starosty a zároveň doživotního čestného starosty JUDr. Josefa Janoška, který zemřel 2. února 1970 ve vysokém věku 93 let. Tohoto šlechtetného hasiče doprovázel na poslední cestě velký počet uniformovaných hasičů s prapory nejen z Hlučína, ale i okolních obcí.

V tomto roce se po delší době zapojili do soutěží i žáci, a na okrskovém kole za účasti 9 družstev skončili na 1. místě. Soutěžili ve složení: velitel Engelmann Rudolf, členové Šmíd Ladislav, Šmíd Josef, Šmíd Stanislav, Pchálek Karel, Šibor Jiří, Sýkora Antonín, Sýkora Ladislav a Švec Antonín. Cvičiteli byli Engelmann Jan st. a Minarčík František.

Vítězné družstvo žáků na okrskovém kole v Krkovičkách

Přede žněmi byla provedena 3 námětová cvičení. Dvě menší byla na objekty Státního statku v Darkovičkách a Dřevařských závodů v Hlučíně za účasti ZO SPO Hlučín a požární čety dřevařských závodů. Velké námětové cvičení na objekt statku Vinná Hora se zúčastnila družstva požárních sborů Hlučín, Dřevařské závody, Darkovice, Děhylov, Kozmice a Vřesina. Námětovému cvičení velel p. Hubert Klučka a jeho zástupce Jan Engelmann st. Byla použita technika PPS 16 s podvozkem, PPS 12 a PS 8, která v hadicovém vedení dopravila vodu od Opavice až na kopec od povelu k zásahu jen za 14 minut.

9. Činnost hasičského sboru za období let 1971 až 1990.

Od roku 1971 na hasičské zbrojnici v Hlučíně byla zřízena ohlašovna požárů s jedním pracovníkem z povolání. Tento profesionální pracovník byl současně jako řidič při prvním výjezdu. Výjezdovou jednotku zajišťovalo 14 členů a 3 řidiči našeho sboru.

Roku 1972 bylo založeno nové ženské družstvo pod vedením p. Gasové a p. Engelmannové, které dosahovalo průměrných výsledků. Zúčastňovaly se okresních soutěží a nejlepší umístění bylo 2. a 3. místo. V roce 1975 se družstvo žen rozpadá. V roce 1973 na okrskovém kole požárních družstev, se naše družstva umístila takto: muži na 3. místě, dorost na 1. místě, žákyně na 1. místě a mladší žáci na 1. místě. Spokojenost byla veliká zejména u mládeže. Velkou zásluhu na tomto úspěchu měli cvičitelé mládeže p. Chvojka a p. Minarčík.

25.dubna 1974 na okrskovém kole požární soutěže v Bohuslavicích se naše družstva dorostu a mladších žáků umístila na 1. místě a postoupila do okresního kola. Družstvo žen Dřevařských závodů obsadilo 1. místo a taktéž postoupilo do okresního kola.

Okresní kolo pořádal náš sbor a uskutečnilo se dne 23.června 1974 v Hlučíně na stadióně TJ. Do krajského kola postoupilo jen družstvo žen dřevařských závodů. Dorost ve složení: Kubica, Michalík, Kania, Minarčík A., Minarčík D., Mašíček, Mučka, Hařama, Soudil se umístili na 3.místě.

*Okresní kolo v požárním sportu – 23.června 1974.
Sčítací komise zleva: Tešnar Slavomír, Gruň Štěpán, Šafrán Arnošt, rozhodčí Bindač Erich,
velitel okresní soutěže mjr. Klučka Hubert.*

V tomto roce byl uskutečněn první ročník požární soutěže o putovní „Pohár rady MěstNV“. Organizaci soutěže byla věnována velká pozornost jak ze strany rady města, tak i ZO SPO. Taktéž byla věnována pozornost výcviku družstva mužů a dorostu. Vítězem a putovní pohár s finanční odměnou získalo družstvo Bobrovníky, na druhém místě se umístilo družstvo dřevařských závodů a na třetím místě naše družstvo z Hlučína, pro které krásné třetí místo bylo zklamáním.

Při provádění požárně-preventivních prohlídek ve městě, v bývalé poště na náměstí č. 16 byl na půdě nalezen zachovalý starý hasičský prapor z první republiky. Na jedné straně „HASIČSKÁ ŽUPNÍ JEDNOTA HLUČÍNSKÁ“ a na druhé straně „ČSL. ČERVENÝ KŘÍŽ HLUČÍN“. Tento vzácný prapor byl uložen v požární zbrojnici, později ho vyžádalo Slezské muzeum v Opavě.

Velký úspěch měly požární soutěže o „Zlatou proudnici“. Těchto soutěží a přeboru jednotlivců se zúčastnila družstva: Bobrovníky, Darkovičky, Děhylov, Dobroslavice, Hať, Kateřinky, Velká Polom, Vítkov město, Vítkov ZJ Hedva a Vrablovec. Hlučínské družstvo nestartovalo a bylo nasazeno jako rozhodčí. Náš člen se zúčastnil pouze přeboru jednotlivců. Vítězným družstvem se stalo Vrablovec, 2. místo Vítkov město a 3. místo Bobrovníky. Přebor jednotlivců vyhrál náš člen Engelmann Rudolf, 2. ing. Klučka a 3. Breier Bobrovníky.

Vzpomínka na oslavy 50.výročí založení českého sboru v Hlučíně.

Jubilejní rok 1978 byl pro Hlučínské hasiče velmi významný a organizačně náročný. Byla zvolena komise pro oslavu 50. výročí založení českého sboru v Hlučíně. Tyto oslavy proběhly 17. a 18. června 1978 a pokračovaly požárními soutěžemi: 3. ročníkem O pohár rady a 3. ročníkem O zlatou proudnici. Bylo vytištěno 250 ks pozvánek a vlaječek k těmto jubilejním oslavám.

Krátce z programu oslav: 17.6.1978 – slavnostní schůzi zahajuje br. Šafrán Arnošt, vítá všechny členy sboru a hosty, zejména předsedy obcí a starosty okolních sborů, předsedu MNV Hlučín p. Kaluska, předsedu ONV p. Kaňáka, náčelníka OIPO kpt. Janků a delegaci kraje a ÚV ČSPO vedenou br. Janem Volným. Po kulturním vystoupení mladých požárníků a vystoupení studentů gymnázia, byla přednesena zpráva o činnosti hasičského (požárního) sboru od samého založení v roce 1928 až do konání oslav. Poté bylo přikročeno k ocenění zásluh a vyhodnocení obětavých členů sboru.

„Za výstavbu města I.stupně“ předal předseda MNV p. Kalusek těmto členům: Minarčíkovi, Chvojkov, Mučkov, Bušovi, Hanuskovi, Královi, Gasovi, Pinkavové, Engelmannové a Gasové,

„Za výstavbu okresu III.stupně“ předal předseda ONV p. Kaňák těmto členům:

J. Konečnému, Fr. Nytrovi a Št. Gruňovi,

„Za výstavbu okresu II.stupně“ členům: A. Šafránovi a B. Dyblovi,

„Za výstavbu okresu I.stupně“ členům: H. Klučkovi a J. Engelmannovi st.

Dále byla předána vysoká svazová vyznamenání ÚV ČSPO, které převzali tito členové:

„Za příkladnou práci“ – Zdeňka Košařová, Štěpán Gruň a Oldřich Stanke,

„Za zásluhy“ – Hubert Klučka, Jan Engelmann st. a František Nytra,

„Za mimořádné zásluhy“ – Arnošt Šafrán.

Slavnostní schůze byla vedena pod heslem „Bohu ke cti – bližnímu ku pomoci“. Některým funkcionářům se to moc nelíbilo, ale veřejně nikdo nevystoupil. Bylo to velké vítězství našich členů a tímto heslem byl vyjádřen postoj, sice tichý ale účinný. Ve večerních hodinách se uskutečnil velký noční karneval na nádvoří a prostránství zámku.

V neděli 18.6.1978 oslavy pokračují okresním kolem požární soutěže, které vyhrálo družstvo Bobrovník. Po soutěži je slavnostní průvod z místní části OKD na Mírové náměstí. Průvodu se zúčastnilo 230 hasičů a velký počet občanů města. Na náměstí pak po slavnostním nástupu všech zúčastněných jednotek, velitel VPÚ Ostrava zahájil námětové cvičení, ve kterém byly pro občany ukázky zručností, dovedností a ovládání požární techniky. Velké požárnické divadlo začalo barevnou duhou z dýmovnic. Byly provedeny seskoky požárníků z 2.patra městské radnice do plachty, ukázka hašení pěnou, záchrana osob po výsuvném žebříku, apod. Součástí oslav byla i ukázka starších vozidel a požární techniky. Družstvo z Kozmic v dobových uniformách předvedlo stříkání s ruční čtyřkolovou stříkačkou s koňským potahem.

Kulturní program na nádvoří zámku pokračoval estrádou ostravských umělců, především p. Kobra, p. Holubáře a hlučínského rodáka p. Fialy.

Tímto děkujeme všem členům našeho sboru za jakoukoliv pomoc při oslavách a vyjádřit velký dík útvárům Opava, Ostrava a okolním sborům za hojnou účast.

Oslavy 17. a 18.6.1978 – čelo průvodu z OKD přes ul. Opavskou na náměstí.

Průvod – sbory okolních obcí.

Námětové cvičení

Na podzim roku 1978 proběhl 3.ročník požární soutěže „O putovní pohár rady MěstNV“. Soutěž se konala v areálu šterkovny. V požárním útoku pohár vyhrálo družstvo z Hlučína, 2.místo dřevařské závody a 3.místo Bobrovníky. Vodní zdroj – nádrž, překážková stěna, stěna s oknem a dřevěná základna byly vyrobeny dle platných rozměrů dřevařskými závody. Po soutěži ředitel závodu p. Čekala tyto překážky předal starostovi hlučinských hasičů. V jednotlivcích 1.místo Engelmann Jan ml., 2.místo Engelmann Rudolf a 3.místo Klučka Václav.

3.ročníku o „Zlatou proudnici“ se zúčastnilo 9 požárních družstev mužů a 2 družstva dorostu, které soutěžily společně. 1.místo Darkovičky, 2.místo Hlučín, 3.místo Bobrovníky. V soutěži jednotlivců se umístil na 1.místě Engelmann Rudolf, 2.místo Cyrus Jiří (Bobrovníky) a 3.místo Engelmann Jan.

Velmi kladně byla hodnocena výjezdová jednotka sboru, která zasahovala při událostech:

14. a 17.4.1978 - požár porostu suché trávy, zásahem zabránilo jeho rozšíření k obytným domům

1.6.1978 - požár auta v Děhylově

30.6.1978 - požár obytného domu v Hlučíně

6.7.1978 - požár sklepních prostorů na ul. ČSA

19.9.1978 - požár lánu obilí na Jasénkách

8.11.1978 - požár kuřina v Hati

9.12.1978 - požár obytného domu v Šilheřovicích

28.12.1978 - požár bytu na Vančurové ul. v Hlučíně.

V roce 1978 vzniklo v opavském okrese 37 požárů se škodou 458 300 Kč.

Členská základna v letech 1979 až 1980 činí: 99 mužů, 21 žen a 18 mládeže. Aktivně se na činnosti podílí 1 výjezdová jednotka (13 členů), 1 družstvo mužů, 1 družstvo dorostu a 1 družstvo žáků. Družstvo mužů se v tomto období zúčastnilo 18 soutěží.

Nejlepší umístění: 1.místo v požárním útoku o putovní pohár v Darkovicích a 1.místo „O zlatý člunek“ závodu Hedva ve Vítkově.

Maximální pozornost byla věnována mládeži, o kterou se staral referent mládeže p. Josef Chvojka a cvičitelky Anna Engelmannová a Anna Gasová. Preventivní prohlídky provozů, obchodů a obytných domů zajišťovali p.Bindač, p.Minarčík a další hasiči. Za tuto záslužnou práci byli radou MěstNV odměněni věcnými dary.

Ve spolupráci s jednotkou VPÚ Ostrava, ZO SPO Hlučín, Dolní Benešov a Bohuslavice proběhlo námětové cvičení na Státním statku Hlučín

Požární družstvo a členové výboru ZO SPO – 1978 až 1980

Požární družstvo a vítězné trofeje a poháry

Zpráva o celoroční činnosti výstižně hodnotí práci výboru a členskou základnu. Kulturní akce a přednášky na školách vykazovaly nebývalý úspěch. V lednu se konal tradiční požární ples s velkou tombolou. Tato tradice hasičských bálů přežívá dodnes a vstupenky jsou brzo před plesem vyprodané. Rok od roku mají plesy větší společenský úspěch. V březnu pro naše členky se uskutečnily oslavy MDŽ, kde každá obdržela kytíčku a malý dárek. V naší organizaci máme 153 členů a z toho je 43 žen.

Při náročné činnosti v požární ochraně osud dramaticky postihl našeho dlouholetého člena mjr. Huberta Klučky. Při požáru farmaceutické továrny Galena Komárov byl během zásahu těžce zraněn. Za odvážný a účinný zásah při požáru, dne 28.8.1980 obdržel od ministerstva vnitra vysoké vyznamenání za hrdinský čin. Po uzdravení mjr. Klučka dál pracoval v požární ochraně.

Začátkem roku 1981 je snaha vybudovat na Jasénkách středisko pro výcvik požárních družstev, prostor pro konání soutěží a slavností. Začala úprava terénu, ale na poslední chvíli byl celý projekt zrušen kvůli nevyjasněným poměrům vlastnictví pozemku.

V roce 1984 čítala naše základna 160 dospělých členů. Z toho bylo 119 mužů a 41 žen, a 2 družstva mládeže.

V roce 1985 je zřízena požární stanice Hlučín jako detašované pracoviště VPÚ Opava a je zde zaměstnán další hasič z povolání. Soutěžní družstva se dále zúčastňovaly požárních soutěží a slavností u příležitosti různých výročí. Členové sboru po celou dobu pokračovali v přednáškách o požární ochraně zejména na školách. Preventivní činnost byla řádně zajišťována. Spolupráce s okolními sbory je velmi dobrá. Kulturní akce jsou zajišťovány ve spolupráci s Kulturním domem.

Okresková soutěž v roce 1986 – umístění našich družstev: muži-1.místo, starší žáci-3.místo, mladší žáci-1.místo. Dne 20.9.1986 se uskutečnila požární soutěž o „Putovní pohár ZO SPO Hlučín“. Byla to největší soutěž v historii našeho sboru. Zúčastnilo se 31 družstev, které soutěžily o tento pohár. Po srazu, který byl na náměstí, společně se přesunuli na stadion TJ Hlučín, kde se soutěžilo. Zvítězilo družstvo mužů Velké Hoštice, na druhém místě se umístilo družstvo z Hošťálkovic. Naše družstvo skončilo na 11.místě.

10. Události ve sboru od roku 1990 do 70. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně, tj. do roku 1998.

Začátek roku 1990 nebyl pro SDH příznivý. Někteří členové výboru rezignovali na své funkce a proto bylo přikročeno k novým volbám pro roky 1990 až 1994.

V červenci 1990 se uskutečnila návštěva mladých hasičů ve družebním sboru Stará Černová na Slovensku. Týdenní pobyt přispěl k utužení vzájemných vztahů, výměně zkušeností, společný nácvik a byl povzbuzením pro další spolupráci.

V roce 1992 dochází ke změně názvu organizace. Zaniká název ZO SPO, nově vzniká SDH (Sbor dobrovolných hasičů) a z toho důvodu dochází k výměně členských průkazů. Tato administrativa si vyžádala spoustu práce a času, byla upřesněna a seřazena kartotéka. Skutečný stav členské základny byl upřesněn na 104 mužů, 28 žen a 32 mladých hasičů. SDH Hlučín provedl výměnu členských průkazů jako první v okrese. Za tuto obětavou práci byla p. Št. Gruňovi vyslovena pochvala OV SDH Opava.

V roce 1993 se počet profesionálních hasičů zvýšil na 9 členů. Kapacita a prostory hasičské zbrojnice přestaly vyhovovat potřebám profesionálních i dobrovolných hasičů, zejména nedostatek místa pro požární techniku a nevyhovující sociální zařízení bylo podnětem k jednání rady města s představiteli VPÚ Opava a SDH. Bylo rozhodnuto o výstavbě nové moderní požární zbrojnice. Stavba začala v únoru 1994 a byla dokončena v září 1996. Celkové náklady na tuto stavbu činily cca 17 725 000 Kč. V lednu 1997 se definitivně SDH Hlučín a HZS Opava stanice Hlučín stěhovaly do nové moderní zbrojnice na ul. Celní č. 6.

Období 1994 – 1995 bylo ve znamení dobré spolupráce se všemi 9 integrovanými obcemi tvořící součást města Hlučína. Upevnila se družba se sborem Stará Černová, když desetičlenná delegace se zúčastnila hasičského plesu družebního sboru na Slovensku. Naše soutěžní družstvo na pozvání družebního sboru se zúčastnilo středoslovenského přeboru o „Pohár ředitele podniku“. Tuto soutěž pořádala podniková rada pod záštitou ředitele podniku a primátora města Ružomberok. Soutěže se zúčastnilo 58 družstev, z toho 10 profesionálních útvarů. Zvítězilo družstvo Ružomberka a na druhém místě se umístil SDH Třinec. Naše družstvo skončilo na pěkném 10. místě a družební sbor ze Staré Černové na 26.místě.

Za toto období se družstvo mužů a dorostu zúčastnilo 24 soutěží s dobrými výsledky. Výjezdová jednotka zasahovala u 19 požárů, z toho 9 bylo v městě Hlučíně. K udržení fyzické kondice je pro členy výjezdové jednotky a profesionální hasiče zajištěn v zimním období pronájem tělocvičny na ZŠ Tyršova.

V letech 1996 až 1998 největším úspěchem našeho družstva bylo 1. místo o „Pohár Rady města a obhájba 1. místa o „Putovní pohár SDH Hlučín“. U příležitosti oslav 70. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně se soutěže zúčastnilo 16 družstev. Na 1. místě se umístily Bobrovníky, 2. místě Hlučín, 3. místě Koberžice a 4. skončilo družstvo ze Staré Černové. Ke škodě věci velitel požárního družstva i další někteří členové v důsledku svého zaměstnání jsou značně zaneprázdněni, přestali s nacvičováním a dalších soutěží se nezúčastnili.

Naopak velitel JSDH p. Radek Czyž začal se velmi obětavě věnovat výcviku 14 členů mládeže. Funkci velitele SDH převzal místo Davida Kolenky p. Tomáš Mašíček. Během těchto let je zajišťována požární prevence p. Františkem Minarčíkem s pěti dalšími členy sboru, za mimořádné pomoci ved.odboru vnitřních věcí Měst.Ú Hlučín, paní ing. Jarmily Harazinové.

Dne 27.11.1997 bylo Ústředním výborem Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska uděleno vysoké ocenění a vyznamenání „Řád Svatého Floriána“ zasloužilému hasiči a členu našeho sboru panu Arnoštu Šafránovi.

Při červencových povodních roku 1997 kromě našich členů, kteří jsou i zároveň hasiči z povolání, zúčastnilo se záchranných prací dalších 7 členů výjezdové jednotky, kteří po dobu tří dnů pomáhali při evakuaci civilního obyvatelstva zatopených domů v Hlučíně a Ostravě. Dále pomáhali při odstraňování škod a čerpání vody ze sklepních prostor. Za tento zásah a nasazení při povodni bylo uděleno Čestné uznání Ústředního sdružení hasičů ČMS s medaili těmto členům: p.Jiřímu Sedláčkovi, Romanu Czyžovi, Františku Minarčíkovi, Tomáši Kolenkovi, Františku Backovi, Janu Bergerovi a Lumíru Hrubému. Okresní sdružení hasičů ČMS uděluje SDH Hlučín poděkování za nezištnou pomoc při záplavách v roce 1997.

Byl vypracován plán příprav jubilejních oslav 70 let založení českého hasičského sboru a 117-leté činnosti hasičstva ve městě. Výbor se usnesl pověřit p. A. Šafrána zpracováním a vydáním publikace-bulletinu, který vyšel pod názvem „Hasiči svým občanům, svému městu Hlučínu“. Dále byla objednána výroba nového hasičského praporu v ceně cca 35 000 Kč. Pan Štěpán Gruň byl pověřen organizací oslav a získáním sponzorských darů k úhradě praporu. Věnoval tomu spoustu času a patří mu obrovské poděkování za úspěšně provedenou práci.

Výroční valné hromady SDH, která se konala 24.1.1998 v nové hasičské zbrojnici, se za Městský úřad zúčastnili p. Mgr. Miroslav Kosík a pí ing. Jarmila Harazinová. VVH měla důstojný průběh, byla hodnocena příprava oslav, příprava hasičských plesů a požární soutěže. Poté bylo provedeno ocenění nejaktivnějších členů sboru, a to:

veliteli JSDH p. Radku Czyžovi je Okresním sdružením hasičů ČMS předáno čestné uznání, medaile „Za příkladnou práci“ je udělena p. Viktoru Královi, Svatopluku Klíčovi, Jindřichu Gajdovi a Zdeňku Kubicovi,

„Odznak sv.Floriána“ je předán p. Štěpánu Gruňovi a Františku Minarčíkovi.

Dále byl zvolen nový výbor SDH v tomto složení:

Sedláček Jiří	starosta sboru	Minarčík František	ref.prevence
Gruň Štěpán	zástupce starosty	Czyž Roman	hospodář
Czyž Radek	velitel JSDH	Klíč Svatopluk	kulturní ref.
Mašíček Tomáš	velitel SDH	Sýkora Antonín	jednatel
členové výboru:	Kuczaj Jiří, Kubica Zdeněk, Černík David, Dudek Petr		
KRK:	Šafrán Arnošt, Gajda Jindřich, Tešnar Slavomír.		

Nový prapor SDH Hlučín slavnostně vysvěcen.

Spolupráce SDH, zejména zásahové jednotky s členy HZS Opava stanice Hlučín je velmi dobrá a je zárukou, že společnými silami zajistí městu i blízkému okolí požární bezpečnost. Tyto jednotky nejednou prokázaly své schopnosti a morálku při živelních pohromách, záchraně lidských životů a jejich majetku, za což jim patří srdečný dík a úcta. Z našeho sboru jsou hasiči z povolání tito členové: Kuczaj Jiří, Czyž Radek, Štěpita Marcel, Mašíček Tomáš, Jančík Josef, Beinhauer Radim, Hříba Milan a Kriho Jiří.

Výjezdovou jednotku tvoří těchto 19 členů našeho sboru:

velitel JSDH - Czyž Radek
strojníci - Czyž Roman a Hrubý Lumír
velitel družstva - Černík David

hasiči: Sýkora Ant., Galdia P., Backo Fr., Hudeček T., Kuczaj J., Sedláček J., Hajduček P., Dudek P., Kolenko D., Minarčík Fr., Kolenko T., Mašíček T., Jančík J., Kriho J., Štěpita M.

29. a 30. srpna 1998 proběhly oslavy 70. výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně. Slavnosti se také zúčastnilo 50 členů z družebního sboru Stará Černová/Slovensko. Na slavnostní schůzi bylo vyznamenáno 26 členů a hostů, kteří obdrželi poháry k 70. výročí. Na slavnostní mši svaté byl vysvěcen náš nový prapor. Oslavy dále pokračovaly na nádvoří gymnázia Hlučín, kde byl zajištěn kulturní program.

Sbor je stále kulturně a společensky velmi aktivní. Spolupracuje s různými organizacemi, pořádá přednášky, zájezdy, organizuje požární soutěže, námětová cvičení, oslavy dne dětí a již tradičně hasičské plesy pro děti i dospělé.

11. Založení hasičských sborů a starostové sboru od roku 1791.

Tato statistika založení sborů a jména starostů jsou čerpána z historických materiálů kronikáře Hlučína p. Udo Wanderburga a „Příspěvků k dějinám PO okresu Opava“.

Do roku 1791	starosta hasičů a cechů p. Bolík
Od roku 1791	starosta hasičů Bedřich Spalding, obchodník a starosta města
V roce 1805	založen povinný hasičský sbor, starosta sboru Bedřich Spalding - starosta města, kterého pak vystřídal p. Josef Onderka
1873	německo-český dobrovolný hasičský sbor, starosta Emanuel Oderský
1881	dobrovolný hasičský sbor s názvem Feuerlösch und Rettungsverein s německým velením, starosta sboru Stanislav Woytych, starosta města do roku 1920
1920	po válce oživena činnost německého hasičského sboru, starosta sboru p. Lindel
1923 – 1938	starosta sboru Richard Peschel, starosta města
1938 – 1945	starostou a velitelem Richard Walder, kolařský mistr
1945	německý sbor zanikl
1928	založen český sbor dobrovolných hasičů, starosta sboru JUDr. Josef Janošek
1936	starosta sboru JUDr. Štěpán Dupel, soudce okresního soudu
1938 – 1945	doba okupace, sbor v klidu
1945	starostou sboru ředitel školy p. Ubelaker
1948	starostou sboru ředitel školy p. Mašláň
1949	starostou sboru Oldřich Stanke
1955	starostou sboru Karel Janoš
1959	starostou sboru Jan Bauer
1969	starostou sboru Slavomír Tešnar
1973	starostou sboru Arnošt Šafrán
1983	starostou sboru Břetislav Dybel
1988	starostou sboru Viktor Král
1989	starostou sboru Antonín Sýkora
1994	starostou sboru Roman Haľama
1995	starostou sboru Antonín Sýkora
1996 – dosud	starostou sboru Jiří Sedláček

U příležitosti těchto oslav chceme také s úctou vzpomenout na obětavost a šlechetnost zemřelým členům, na jejich vykonanou práci pro sbor, a tím i pro spoluobčany. Ať je Vám všem hasičům slezská země lehká a odpočívajte v pokoji. S velkou úctou vyslovujeme „Čest Vaší památce“.

12. Největší požáry v historii města Hlučína

Oheň je pro člověka dobrým sluhou, pokud je pod kontrolou. Poskytuje člověku a společnosti teplo, světlo a vytváří energii při zpracování různých technologických postupů. Oheň jako požár, nespoutaný ničivý živel se stává zlým pánem jak ukazuje historie města Hlučína.

V minulých dobách bylo celé naše město postaveno ze dřeva, včetně městského opevnění. Teprve v roce 1535 byly postaveny kamenné hradby, které chránily město před nepřítelem (dodnes jsou pozůstatky části hradeb – bašty). Není proto divu, že město postihlo mnoho požárů v takovém rozsahu, že muselo být z větší části postaveno úplně znovu. V této době jedině zámek a kostel sv. Jana Křtitele byly postaveny z kamene. Dle dochované zprávy z roku 1616 požár vypukl takovou silou a tak nečekaně, že během hodiny lehlo celé město popelem. Město bylo znovu postaveno, byl obnoven život a obyvatelé se postupně vraceli.

Město postihla třicetiletá válka a zanechala ničivé stopy. Roku 1634 shořela větší část města zapálená nepřítelem. V roce 1638 vyhořel kostelík sv. Markéty a v roce 1645 vydrancovali a zapálili Švédové kostel a několik domů ve městě. Další velký požár postihl město 11.srpna 1708, kdy shořela celá severní strana náměstí. Požár vznikl v domě p. Robotského (dnes pivnice U Bětky). Rozšiřoval se dům od domu až do rohu náměstí (dnes obchodní centrum Kosmos).

Další neštěstí postihlo město 12.března 1761, kde vypukl požár celé východní strany náměstí i s radnicí. Občané hasí všemi prostředky a zachraňují co se dá, požár se ale nedá zdolat. Žár a létající jiskry ohrožují další domy. Východní vítr zavál oheň na východní stranu, takže začíná hořet celá západní strana. Shořela východní i západní strana náměstí. Všechny domy shořely do základu. Požár nejde zastavit a postupuje dál. Hoří 2 chalupy za radnicí, hoří zadní domy západní a východní strany města, dále začíná hořet městský pivovar, sladovna a velká zásoba ječmene a sladu. Rovněž shořela obecní maštal, která stála na rynku. Oheň se rychle šíří dál za městské opevnění. Začíná hořet předměstí, stodoly, panský ovčinec a ohrady. Vše lehlo popelem a lidem zůstal pláč v očích a smutek. Velká část občanů odešla do okolních dědin k příbuzným, protože neměli kde bydlet a pracovat. Zůstala neporušená pouze jižní a severní strana náměstí s okolními domy. Město se začalo od základu stavět a velmi pomalu se vracel život do zničeného města.

Dnem zkázy pro Hlučín a Dlouhou Ves je den 22.září 1802. Před polednem vypukl požár v domě p. Pajkerta, který stál blízko Dlouhé Vsi. Jelikož domy byly dřevěné, oheň se rychle šířil z jednoho domu na druhý a celá strana hořela nevídaným plamenem. V poledne se požár tak rozšířil, že začaly hořet kostel sv. Markéty, obecní špitál a stodoly, které stály za hřbitovem. Okolo jedné hodiny začala hořet druhá strana ulice, která rovněž lehla popelem a tak byla velká část Dlouhé Vsi zničena a zkáza dovršena (dnešní Ostravská ulice).

Dne 22.5.1831 v odpoledních hodinách vypukl velký požár, kde začaly hořet stodoly, které stály na pokraji města. Protože stodoly stály pohromadě v kolonii jedna vedle druhé, oheň se rychle šířil a nebylo možné účinně zasáhnout. Úplně zničeno 39 stodol (dnešní parkoviště u obchodních domů Diskont Plus a Mountfield). Stodoly byly rychle postaveny pro nadcházející sklizeň sena a obilí.

Dne 14.4.1834 večer znovu velký požár. Byla podpálena stodola domu na Cihelní č. 2 (cesta do Petřkovic). Jiskry zapálily dvě chalupy a 5 stodol. Sedlákovi Thomasu Tvrdému uhořelo 7-leté děvčátko a manželka byla tak popálena, že na následky druhý den zemřela. Nějaký Elek byl v Pilšti přistižen při krádeži a když se zjistilo, že je z Hlučína, byl k nám odeslán do vězení. Při výslechu se přiznal, že s p. Zajícem stodoly podpálili. Žháři byli odsouzeni a trest si odpykávali ve městě Břehu.

Dne 26.3.1840 o půl jedné odpoledne lehl popelem panský dvůr a při tom shořely konírny, kravín a sklady. Byla nalezena nádoba od petroleje a policie vyšetřovala toto úmyslné žhářství, pachatel však nebyl dopaden.

Dne 24.11.1856 byl mimořádně velký požár, který se šířil od Kalíškové a Janeckého stodoly k dalším objektům. Celkem shořelo 43 stodol plné úrody. Požár byl tak silný a plameny tak vysoké, že byly vidět několik kilometrů.

O dva roky později 29.8.1858 hořelo na Cihelní ulici 7 chalup. Oheň chytíl u Kačmaře pod šopou, kde si se zápalkami hrál 6-letý syn sedláka Petky. Požár se dál nerozšířil díky dobrému zásahu povinného sboru a občanů.

V roce 1861 byly zlomyslně založeny 4 požáry: 13.března shořelo 6 stodol (p.Holubka, Moslema, Piperka, Špakovského, Kolibaye a Lorence. 19.března usedlost Karla Janeckého včetně stodoly. 29.března chalupa p. Nováka na předměstí. Poslední založený požár vedl k dopadení žháře, kterým byl Josef Návrat, syn bývalého pekaře Cyrila Návraty. Ratibořskou porotou byl 15.července téhož roku odsouzen k 15 letům vězení.

Nejčastější příčinou požárů bylo otevřené světlo, svíčky, lampy a nedokonalé petrolejky. Měšťané, sedláci i malí rolníci měli na půdách seno, slámu a tak se nedivme, že během roku několikrát hořelo. Změnou dřeva jako stavebního materiálu za kámen a cihly, které byly spojované cementovápennou směsí s pískem, došlo k omezení a snížení požárů. Došlo ještě k několika požárům ve městě, ale škody už nebyly tak kruté jak v minulosti, Také k tomu přispělo myšlení členů rady města, kteří zajistili technické vybavení hasičským sborům. Rovněž se zvýšila kázeň a výcvik hasičů a díky technice nové způsoby hašení. Své umění a využití techniky prokázali dne 20.10.1887 při požáru tří domů na předměstí Hlučína (dnešní začátek Rovnin). Do jedné hodiny byl požár uhašen a pod kontrolou. Škody byly minimální zásluhou výborného zásahu a odvahy hasičů.

V úterý 6.9.1927 po 13.hodině vypukl velký požár v domě p.Kašného na Hrnčířské ulici. Oheň vypukl v kůlně, od které chytla sláma v přístřešku sedláka Špakovského a dále zadní domek p. Schmucha. K ohni se dostavilo 13 stříkaček z Hlučína a okolních obcí, včetně automobilových stříkaček z Petřkovic, Přívozu, Moravské Ostravy a Vítkovic. Škoda na majetku a uhořelých zvířatech byla velká.

V listopadu 1944 byla spojeneckými bombardéry zasažena hlučínská cihelna a obytné domky. Začalo hořet na několika místech, avšak požáry byly brzy uhašené a mnoho škody nenadělaly. Objekt byl okamžitě opraven a dodnes cihelna vyrábí kvalitní cihly.

V roce 1950 shořela celodřevěná měšťanská chlapecká škola. Nikomu se nic nestalo. Škola tam už nebyla nikdy postavena.Dnes tam stojí obytné domy (na ul.Dr.Ed.Beneše).

V roce 1955 vyhořelo východní křídlo Dřevařských závodů v Hlučíně, včetně strojárny a rukodílny. Oheň vznikl při rozřezávání řeziva – fošny. Fošna při rozmítání narazila vícelistou pilou na zarostlý granát. Vzniklo jiskření a v odsávacím potrubí ke vzniku požáru dřevěného prachu, který se rychle šířil a místy vybuchoval. Provoz byl do šesti měsíců obnoven.

Další velký požár byl v roce 1957, kdy žháři zapálili stodoly na Cihelní ulici. Nepomohlo ani 15 sborů, které přijely se svou technikou. 18 stodol i s úrodou shořelo a bylo srovnáno se zemí. Ještě v téže roce žhář zaútočil znovu na Státní statek – objekt na Vinné Hoře, kde byl ustájený dobytek. Oheň založil na několika místech, který se rozhořel tak rychle, že nebylo možno uvolnit a odvést všechn dobytek. Kromě škody na majetku uhořelo 56 býků. Žhář byl dopaden, usvědčen a odsouzen. Na Státním statku ještě hořelo 30.4.1960 (stodola na Opavské ul.) hospodářství Kozmice dne 8.7.1964 a dne 6.9.1991 velkokapacitní seník v Hlučíně (škoda 1,6 milionu Kč).

13. Poděkování a závěr

U příležitosti 80.výročí založení českého hasičského sboru v Hlučíně, není možno opomenout zásluhy, odvalu a čestnost našich hasičů. Vyslovujeme neskonalejší obdiv, úctu a poděkování za nesmírné úsilí, obětavost všem členům hasičských sborů, jak bývalého německého, tak i českého. Tito členové svými hrdinskými činy se zapsali do podvědomí občanů města Hlučína od založení až do dnešních dnů. Je třeba vyzvednout morální sílu při zásazích u požárů, živelních pohromách, ochraně životů a majetku spoluobčanů. Hasiči přitom nejednou dávají v sázku své zdraví, někdy i vlastní životy.

Mimořádné poděkování a srdečný vděk patří zakladateli českého hasičského sboru a sponzoru, čestnému starostovi panu JUDr. Josefu Janoškovi a všem dalším starostům hasičského sboru města Hlučína.

Poděkování za úsilí, obětavost, rozvoj v požární ochraně, zabezpečování požární a preventivní bezpečnosti si zaslouží tito bratři a sestry: pan mjr. Klučka H., Šafrán A. Bindáč E., Chvojka J., Engelmann J.st., Dybel B., Tešnar Sl., Mučka K., Mučka J., Gajda J., Engelmannová A., Pinkavová M., Gasová A. a další členové. Dále si zaslouží poděkování za dlouholetou a obětavou práci při rozvoji činnosti v požární ochraně dnešní starosta sboru pan Sedláček Jiří, dlouholetí členové výboru a členové SDH p. Gruň Štěpán, Král Viktor, Minarčík František, Sýkora Antonín, Engelmann Jan ml., Engelmann Rudolf, Klíč Svatopluk, Czyž Roman, Czyž Radek a další členové našeho sboru bez jejichž pomoci si činnost sboru nelze představit.

Poděkování je třeba vyslovit za morální podporu a velmi dobrou spolupráci s Okresním sdružením dobrovolných hasičů ČMS, za neocenitelnou spolupráci zejména výjezdové jednotky se členy HZS Opava – stanice Hlučín.

Veliké poděkování patří radě a zastupitelstvu Města Hlučína, kdy zejména v posledních letech byl zájem o naši činnost ze strany činitelů, což se projevilo obnovou požární techniky a pravidelnou obnovou výstroje naší výjezdové jednotky. Zejména děkujeme dřívějšímu starostovi města Bc. Petru Adamcovi, nynějšímu starostovi ing. Davidu Maňasovi, místostarostovi ing. Pavlu Rajskému a ing. Jarmile Harazinové.

Při našem hodnocení a poděkování nelze opomenout velmi dobrou spolupráci s okolními sbory. Mimořádná součinnost, vzájemná výpomoc a dobré přátelské vztahy dávaly vždy záruku dobré spolupráce zejména s SDH Bobrovníky, s bývalým družebním sborem Stará Černová a dalšími.

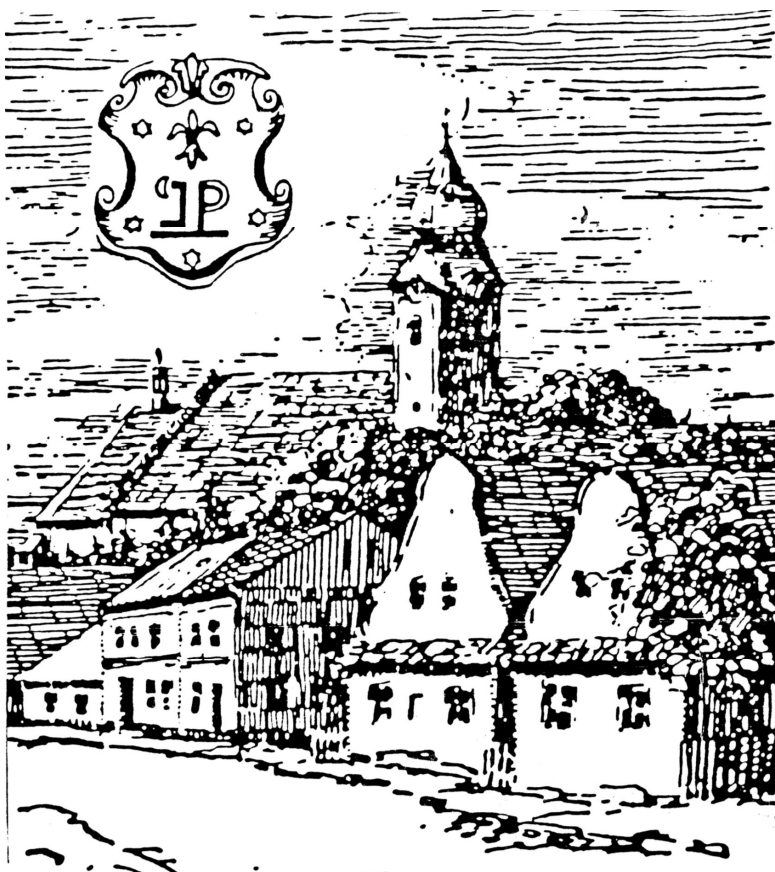
Mnohým našim členům a členkám byla udělena různá uznání a vyznamenání za jejich aktivitu a záslužnou práci pro požární ochranu. Dále děkujeme hlavně manželkám a rodinám našich hasičů za pochopení, podporu při plnění našeho poslání pod heslem „Bohu ke cti, národu ku prospěchu, bližnímu ku pomoci“. Ať nám hasičům v tom žehná a pomáhá patron Svatý Florián.

Závěrem:

Složitost doby, společenské a politické změny nesporně působily negativně ale i pozitivně, a proto byly některé části událostí podrobněji zachyceny. Sbory dobrovolných hasičů byly a jsou v dějinách jedny z mála spolků, které svým společným posláním a integritou úplně eliminovaly sociální rozdíly ve svých řadách. Hasičské sbory tvořili lidé různého společenského nebo majetkového postavení. Sjednotili se v boji za společným cílem, tj. pomáhat bližním a ochraňovat je před ohněm a živly ve dne, v noci, za každého počasí, ba za každého režimu.

Povinnosti hasičům za ta léta hodně přibylo. Odbornou přípravou a nácvikem čelíme požárům a přírodním živlům s moderní technikou, pomáháme lidem v nesnázích, např. u dopravních nehod. Dnešní profesionální a dobrovolné sbory jsou důležitou a nepostradatelnou součástí integrovaného záchranného systému nejen města Hlučín, ale celé České republiky.

Tato publikace není a nemůže být stoprocentně dokonalá, bude v ní stále něco scházet. Jistě se mohou objevit i nějaké nepřesnosti v historii SDH. Přesto věříme, že i když nikdo z nás není historikem, přesto se nám podařilo dát ucelený pohled na uplynulých 80 let, tj. od založení českého hasičského sboru a 135 let zahájení organizované činnosti hasičstva v Hlučíně.

*Rytina z roku 1935. Hlučín – Opavská ulice, pohled z dnešního
Autobusového nádraží v pozadí kostel sv. Jana Křtitele*